

Politica păcii și colaborării între popoare

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. care s-a încheiat lucrările la 5 august constituie un eveniment important, care continuă a se arăta în centrul atenției opiniei publice internaționale. Pe ordinea de zi a sesiunii a figurat ascuțita și discutată raportul delegației guvernamentale sovietice cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, raport prezentat de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul N. A. Bulganin.

Raportul cuprinde o analiză adevărată, temeinică, datată de perspective, a situației internaționale. El înmățează concluziile guvernamentale sovietice cu privire la perspectiva pe care această conferință le-a deschis pentru continuarea tendințelor și a situației internaționale.

Sesiunea guvernului sovietic a subliniat sentimentele de care a fost însuflețită delegația guvernamentală sovietică la Geneva. După cum se știe, guvernul U.R.S.S. s-a pronunțat de multă vreme în favoarea tratativelor între șefii guvernelor marilor puteri, la care să se discute deschis cele mai importante probleme ale actualității, în dorința de a se obține prin eforturi comune sfârșirea încordării internaționale și a se pune bazele stabilirii încrederii între state. Participarea la conferință, delegația sovietică s-a călăuzit după principiile fundamentale ale politicii externe leniniste a statului sovietic, politica coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme sociale diferite.

Pe drept cuvânt, înfățișarea de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru țări poate fi socotită drept unul din marile evenimente istorice, dat fiind că ea a marcat o cotitură în relațiile dintre U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. La masa tratativelor, între toți participanții a domnit spiritul de înțelegere, străduința de a obține rezultate pozitive, lucru care s-a reflectat în cadrul contactului personal stabilit și în cursul schimbului de vederi într-o serie de probleme ale situației internaționale.

Dezigur, ca aceste rezultate, care au produs satisfacție în rândul tuturor popoarelor, nu s'nt întâmplătoare. Ele s-au datorat unor factori care au influențat puternic asupra conferinței. Analizând acești factori, N. A. Bulganin a menționat influența crescândă pe care o exercită asupra politicii și a oamenilor de stat mișcarea populară pentru pace, care se desfășoară cu tot mai multă intensitate pe întregul pământ.

De asemenea, un factor de cea mai mare însemnătate care a contribuit la succesul conferinței, l-au constituit importanțele inițiative și acțiuni în domeniul politicii externe întreprinse de guvernul sovietic și care au dus la slăbirea încordării internaționale. Este cu totul evident că tocmai datorită activității rodnice pe arena internațională a Uniunii Sovietice, R. P. Chișineț și a celorlalte state iubitoare de pace s-a produs această atenuare a încordării.

În ce privește conferința propriu-zisă, atitudine activă și realistă a delegației guvernamentale sovietice, năzuința sa de a se obține rezolvarea problemelor în discuție, a jucat un rol de seamă în rezultatele obținute. Atitudine adoptată de șefii celorlalte delegații a contribuit, de asemenea, la marea rodnice a conferinței.

Politica externă a U.R.S.S. — politica păcii între popoare, — găsește aprobarea călduroasă a celor mai largi mase populare din toate țările. O expresie vie și puternică a sprijinului pe care-l acordă toate popoarele iubitoare de pace acestor politici este interesul și simpatia pe care le manifestă opinia publică internațională față de noile propuneri ale U.R.S.S. cu privire la problema fundamentală a conferinței de la Geneva — crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Guvernul sovietic propune realizarea acestui sistem în două etape: în prima etapă — tratatul Atlanticului, acordurile de la Paris și tratatul de la Varșovia urmează să rămână în vigoare, statele participante la aceste tratate asumându-și obligația de a se abține de la folosirea forței armate una împotriva alteia; în a doua etapă, grupările existente de state urmează să fie lichidate și înlocuite cu sistemul general european de securitate colectivă. Și cu acest prilej, spiritul de bunăvoință al părții sovietice s-a manifestat în ceea ce ea a considerat că în rezolvarea sarcinii creării acestui sistem, propunerile sovietice prezentate nu s'nt unicele pe baza cărora se poate ajunge la o rezolvare pozitivă. Merită atenție, de pildă, propunerea premierului Angliei, Eden, cu privire la încheierea unui pact de securitate cu participarea unui cerc mai restrâns de state.

Popoarele cer să le fie asigurată liniștea zilei de mâine, să fie izbăvite de cursa înarmărilor. De aceea, pentru ele, problema dezarmării — discutată la conferința de la Geneva — prezintă o uriașă importanță. Călăuzită de dorința de a se găsi căi pentru realizarea unei apropieri între popoare și în această problemă și a se rezolva un acord pentru reducerea armamentelor clasice, interzicerea armelor atomice și stabilirea unui control internațional eficace, U.R.S.S. s-a declarat de acord cu propunerea S.U.A., Angliei și Franței cu privire la nivelul forțelor armate. Popoarele s'nt în drept să aștepte acum din partea puterilor occidentale ca ele să meargă în împlinirea propunerilor sovietice în problema interzicerii armelor atomice. În legătură cu problema dezarmării, trebuie spus că problema controlului prezintă o mare importanță. Rezolvarea cu succes a acestei probleme este dată în cunoștințele propunerii din 10 mai ale guvernului sovietic. Totodată, prezentând și susținând aceste propuneri, U.R.S.S. s-a refuzat să ia în considerare și alte propuneri. „Guvernul sovietic — a declarat N. A. Bulganin în ședința de închidere a sesiunii Sovietului Suprem — studiază și va studia cu atenție și seriozitate propunerea domnului Eisenhower, pornind de la necesitatea apropierei pozițiilor și realizării unui acord în această problemă de cea mai mare însemnătate”. Rîndul său, președintele S.U.A. a declarat la 4 august, în legătură cu propunerile americane și sovietice, că guvernul S.U.A. este gata să caute rezolvări reciproce acceptabile în problema organizării unui control internațional pe baza acestor propuneri.

În ce privește problema germană, discutată la conferință, partea sovietică a declarat că aplicarea acordurilor de la Paris — adică remilitarizarea Germaniei occidentale, reafacerea potențialului ei militar și includerea Germaniei occidentale în grupările militare occidentale — este incompatibilă cu sarcina unificării Germaniei. Este un fapt care nu poate fi negat că în ultimii zece ani pe teritoriul Germaniei s-au format două state de sine stătătoare, care au sisteme social-economice diferite. În această situație, rezolvarea problemei germane trebuie căutată pe calea tendinței, a lichidării grupărilor militare de state existente și a creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, pe care colaborării și apropierei dintre cele două state germane istorice constituie, în interesul poporului german și al păcii generale.

Participanții la conferință și-au exprimat în mod unanim dorința de a dezvoltă pe toate căile legăturile economice, politice și culturale internaționale, de a stabili legături libere reciproc avantajoase.

Rezultatele conferinței de la Geneva s'nt consemnate în directivele șefilor guvernelor către miniștrii Afacerilor Externe. Aceștia urmează să se întrunească în cursul lunii octombrie pentru a elabora măsurile necesare în vederea rezolvării problemelor discutate la conferința de la Geneva.

În lupta popoarelor pentru o pace trinită au și fost obținute succese însemnate. Această situație nu duă din dreptul popoarelor să slăbească vigoarea luptei lor, să renunțe la vigilență.

Recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a constituit o minunată expresie a unității de monolit dintre partidul comunist, guvernul sovietic și popoarele Uniunii Sovietice. Lupta neobosită a guvernului sovietic pentru înlăturarea primejiei unui nou război, pentru colaborarea între toate statele a primit aprobarea unanimă a Sovietului Suprem, ai cărui deputați au exprimat dragostea și recunoștința profundă a poporului față de P.C.U.S. și guvernul U.R.S.S.

Sovietul Suprem a adoptat o hotărâre care aprobă întru totul activitatea delegației guvernamentale a U.R.S.S. la conferința de la Geneva.

„Sovietul Suprem al U.R.S.S. — se spune în acest important document — declară că Uniunea Sovietică a dus și va duce și de acum înainte o politică de pace, colaborare internațională, de slăbire a încordării internaționale, va lupta pentru stabilirea încrederii între state în interesul rezolvării pașnice pe calea tratativelor a problemelor internaționale principale. Sovietul Suprem al U.R.S.S. își exprimă speranța că pe această cale se va bucura de sprijinul tuturor parlamentelor și guvernelor.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste este profund convins că poporul sovietic, pătruns de năzuința fierbinte și sinceră de a trăi în pace și prietenie cu toate popoarele, sprijinit în unanimitate politica externă de pace a guvernului său și animat de mărețele idei ale construcției comuniste, va lupta și de acum înainte cu energie nesălbătită pentru înflorirea continuă a puterii patriei sale”.

liza un acord pentru reducerea armamentelor clasice, interzicerea armelor atomice și stabilirea unui control internațional eficace, U.R.S.S. s-a declarat de acord cu propunerea S.U.A., Angliei și Franței cu privire la nivelul forțelor armate. Popoarele s'nt în drept să aștepte acum din partea puterilor occidentale ca ele să meargă în împlinirea propunerilor sovietice în problema interzicerii armelor atomice. În legătură cu problema dezarmării, trebuie spus că problema controlului prezintă o mare importanță. Rezolvarea cu succes a acestei probleme este dată în cunoștințele propunerii din 10 mai ale guvernului sovietic. Totodată, prezentând și susținând aceste propuneri, U.R.S.S. s-a refuzat să ia în considerare și alte propuneri. „Guvernul sovietic — a declarat N. A. Bulganin în ședința de închidere a sesiunii Sovietului Suprem — studiază și va studia cu atenție și seriozitate propunerea domnului Eisenhower, pornind de la necesitatea apropierei pozițiilor și realizării unui acord în această problemă de cea mai mare însemnătate”. Rîndul său, președintele S.U.A. a declarat la 4 august, în legătură cu propunerile americane și sovietice, că guvernul S.U.A. este gata să caute rezolvări reciproce acceptabile în problema organizării unui control internațional pe baza acestor propuneri.

În ce privește problema germană, discutată la conferință, partea sovietică a declarat că aplicarea acordurilor de la Paris — adică remilitarizarea Germaniei occidentale, reafacerea potențialului ei militar și includerea Germaniei occidentale în grupările militare occidentale — este incompatibilă cu sarcina unificării Germaniei. Este un fapt care nu poate fi negat că în ultimii zece ani pe teritoriul Germaniei s-au format două state de sine stătătoare, care au sisteme social-economice diferite. În această situație, rezolvarea problemei germane trebuie căutată pe calea tendinței, a lichidării grupărilor militare de state existente și a creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, pe care colaborării și apropierei dintre cele două state germane istorice constituie, în interesul poporului german și al păcii generale.

Participanții la conferință și-au exprimat în mod unanim dorința de a dezvoltă pe toate căile legăturile economice, politice și culturale internaționale, de a stabili legături libere reciproc avantajoase.

Rezultatele conferinței de la Geneva s'nt consemnate în directivele șefilor guvernelor către miniștrii Afacerilor Externe. Aceștia urmează să se întrunească în cursul lunii octombrie pentru a elabora măsurile necesare în vederea rezolvării problemelor discutate la conferința de la Geneva.

În lupta popoarelor pentru o pace trinită au și fost obținute succese însemnate. Această situație nu duă din dreptul popoarelor să slăbească vigoarea luptei lor, să renunțe la vigilență.

Recenta sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a constituit o minunată expresie a unității de monolit dintre partidul comunist, guvernul sovietic și popoarele Uniunii Sovietice. Lupta neobosită a guvernului sovietic pentru înlăturarea primejiei unui nou război, pentru colaborarea între toate statele a primit aprobarea unanimă a Sovietului Suprem, ai cărui deputați au exprimat dragostea și recunoștința profundă a poporului față de P.C.U.S. și guvernul U.R.S.S.

Sovietul Suprem a adoptat o hotărâre care aprobă întru totul activitatea delegației guvernamentale a U.R.S.S. la conferința de la Geneva.

„Sovietul Suprem al U.R.S.S. — se spune în acest important document — declară că Uniunea Sovietică a dus și va duce și de acum înainte o politică de pace, colaborare internațională, de slăbire a încordării internaționale, va lupta pentru stabilirea încrederii între state în interesul rezolvării pașnice pe calea tratativelor a problemelor internaționale principale. Sovietul Suprem al U.R.S.S. își exprimă speranța că pe această cale se va bucura de sprijinul tuturor parlamentelor și guvernelor.

Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste este profund convins că poporul sovietic, pătruns de năzuința fierbinte și sinceră de a trăi în pace și prietenie cu toate popoarele, sprijinit în unanimitate politica externă de pace a guvernului său și animat de mărețele idei ale construcției comuniste, va lupta și de acum înainte cu energie nesălbătită pentru înflorirea continuă a puterii patriei sale”.

Poporul român, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, sprijină cu înfăptuire eforturile guvernului sovietic îndreptate spre asigurarea și întărirea păcii și securității internaționale. În marea luptă a popoarelor pentru pace, prietenie și colaborare, poporul nostru nu se precupește forțele, pentru triumful cauzei păcii.

Pe ordinea de zi a sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. care s-a încheiat lucrările la 5 august constituie un eveniment important, care continuă a se arăta în centrul atenției opiniei publice internaționale. Pe ordinea de zi a sesiunii a figurat ascuțita și discutată raportul delegației guvernamentale sovietice cu privire la rezultatele conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, raport prezentat de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul N. A. Bulganin.

Raportul cuprinde o analiză adevărată, temeinică, datată de perspective, a situației internaționale. El înmățează concluziile guvernamentale sovietice cu privire la perspectiva pe care această conferință le-a deschis pentru continuarea tendințelor și a situației internaționale.

Sesiunea guvernului sovietic a subliniat sentimentele de care a fost însuflețită delegația guvernamentală sovietică la Geneva. După cum se știe, guvernul U.R.S.S. s-a pronunțat de multă vreme în favoarea tratativelor între șefii guvernelor marilor puteri, la care să se discute deschis cele mai importante probleme ale actualității, în dorința de a se obține prin eforturi comune sfârșirea încordării internaționale și a se pune bazele stabilirii încrederii între state. Participarea la conferință, delegația sovietică s-a călăuzit după principiile fundamentale ale politicii externe leniniste a statului sovietic, politica coexistenței pașnice a țărilor cu sisteme sociale diferite.

Pe drept cuvânt, înfățișarea de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru țări poate fi socotită drept unul din marile evenimente istorice, dat fiind că ea a marcat o cotitură în relațiile dintre U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. La masa tratativelor, între toți participanții a domnit spiritul de înțelegere, străduința de a obține rezultate pozitive, lucru care s-a reflectat în cadrul contactului personal stabilit și în cursul schimbului de vederi într-o serie de probleme ale situației internaționale.

Dezigur, ca aceste rezultate, care au produs satisfacție în rândul tuturor popoarelor, nu s'nt întâmplătoare. Ele s-au datorat unor factori care au influențat puternic asupra conferinței. Analizând acești factori, N. A. Bulganin a menționat influența crescândă pe care o exercită asupra politicii și a oamenilor de stat mișcarea populară pentru pace, care se desfășoară cu tot mai multă intensitate pe întregul pământ.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.
ANUL XI Nr. 32 VINERI 12 AUGUST 1955 4 PAGINI, 25 BANI

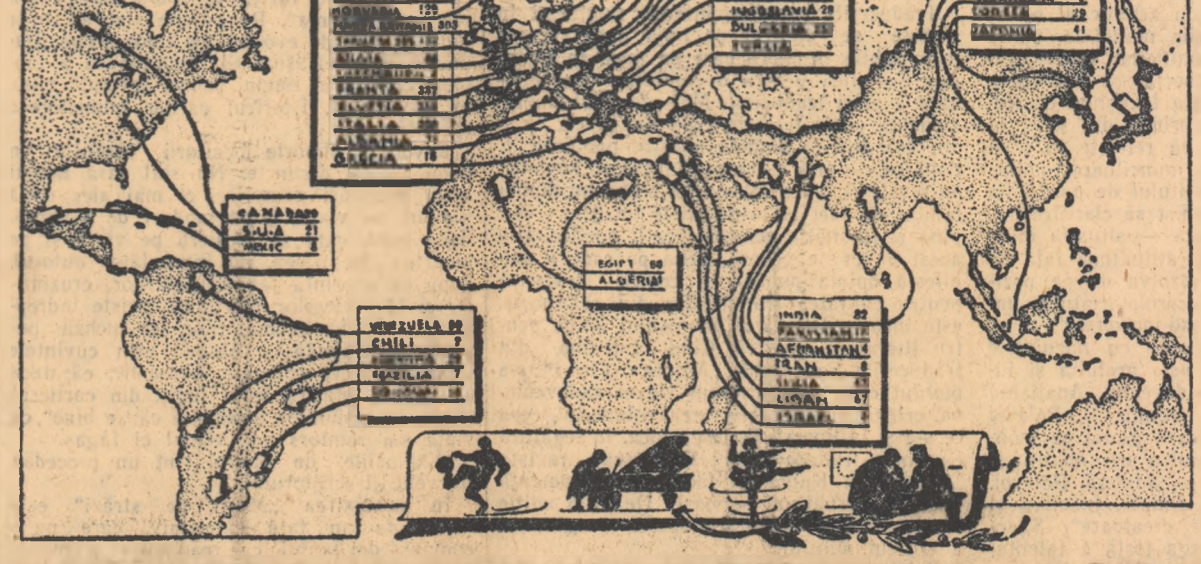
Pentru lărgirea schimburilor culturale

Oamenii de cultură sovietici, ca și întreaga opinie publică sovietică, au căutat cu satisfacție Directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe. Politica „războiului rece” și „embarzoul” privind relațiile culturale cu Uniunea Sovietică, care a existat până în ultimul timp în Italia, S.U.A., Franța și în alte câteva țări, au adus prejudecări împotriva reciprocității culturale și împotriva înțelegerii reciproce a culturii naționale a fiecărei țări. De pe urma restricțiilor în ce privește schimburile culturale au avut de pierdut și țările ale căror autorități au pus tot felul de piedici în calea stabilirii și colaborării culturale normale cu Uniunea Sovietică.

Acest lucru a fost recunoscut în repetate rânduri de presa străină. Revista engleză „Muzica și muzicienii” a scris, de pildă, că din pricina lipsei de relații în domeniul

V. IAKOVLEV
Vicepreședinte al conducerii V.O.K.S.
Se observă totodată o tendință spre lichidarea situației neliniștite datorită căreia oamenii sovietici și germanii din Germania occidentală nu aveau posibilitatea să se întâlnească și să-și facă cunoscute realizările lor culturale. Recent, Uniunea Sovietică a fost vizitată de un grup de redactori a unor ziare și reviste influente din Republica Federală Germană, iar la sfârșitul lunii august, locuitorii Moscovei așteaptă sosirea unei echipe de fotbal din Republica Federală Germană, care urmează să se întâlnească cu fotbalistii sovietici. Asociația „Inturst” oferă germanilor din R. Germană și Germanii occidentali largi posibilități de a veni la Moscova și de „a simți” pe stadionul „Dinamo”, pentru sportivii lor.

Numeroase fapte arată fără putință de tăgadă că în condițiile

Săgețile care străducesc harta arată ce țări străine au fost vizitate în anul 1954 de delegații culturale sovietice și obiectele de cultură artistică și sportivă. Cifrele indică numărul total al diferitelor delegații, fără respectiv.

artistic cu Uniunea Sovietică... „am avut de pierdut noi (adică englezii — N. red.) și nu prietenii noștri ruși”.

Cătoror din străinătate, am avut prilejul să mă conving că din cauza izolării de cultura sovietică, mulți intelectuali de peste hotare nu au ajuns să cunoască literatura poporului nostru numai pînă la Dostoevski și Tolstoi. În țările din Anglia n-am reușit să găsim nici un tablou al pictorilor noștri dinaintea de revoluție sau al pictorilor sovietici. În timp ce la Muzeul „Pușkin” din Moscova și la „Ermitaaj” din Leningrad, milioane de vizitatori fac cunoștință cu opera lui Gainsborough, Constable, Reynolds și alții maeștri englezi.

Acei oameni, cărora cultura zeilor de nașturi și popoare din Uniunea Sovietică le este ascunsă, au ajutorul vălului de neapărare al dezinformării și al propagandei antisovietice, vrînd-nevrînd au un orizont limitat. Ei s'nt lipsiți de posibilitatea de a-și îmbogăți cunoștințele și de a găsi obiectiv.

În ce ne privește, creștin și dezvoltînd noua noastră cultură, noi am îmbogățit-o permanent cu realizările popoarelor din celelalte țări. Marea Lenin ne-a învățat că nu se poate crea o cultură socialistă fără însușirea bogățiilor spirituale, acumulată de omenire în rîstimpul istoriei multiseculare.

În ultimii ani, se dezvoltă tot mai mult schimb de colective artistice. De un deosebit succes s-au bucurat în U.R.S.S. spectacolele date de teatru „La Comédie Française” și de muzicienii din Anglia și țările Americii Latine. Publicul sovietic

existenței bunsi voine și ale înlăturării barierelor, pot fi găsite multe prietenii de contact pe lărm culturală cu avantaje reciproce, între poporul sovietic și popoarele altor țări.

Cultura democratică, umnistă, este apăsătoare și acum în război și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de dorința de a-l face mai bun și de a-l educa, este urmasă atit-de literatură sovietică cit și de mulți scriitori de peste hotare. În toate țările există o bogată cultură umanistă și noi dorim să cunoaștem fără restricții neoscolară și literatură și inimii omului sovietic. Modele de ansamblu cultural au dat omenirii Danie, Cervantes, Balzac, Shakespeare, Whitman, Goethe, Tagore, Lu Sin, Tolstoi. Pilda operelor lor, operă a unor umaniști însufleții de dragoste față de om și de

LITERATURĂ-ARTĂ-STIINȚĂ

Literatura română în U.R.S.S.

MIHAIL NOVICOV

Unul dintre fenomenele semnificative din ultimii ani este răspândirea tot mai largă a literaturii românești peste hotare.

În trecut, burghezia română, cultivând un dispreț suveran față de genul creator al poporului, considera literatura țării sale ca fiind „minoră”, incapabilă să îmbogățească cultura universală.

Regimul de democrație populară, dimpotrivă, valorifică și stimulează tocmai creația literară cea mai originală, cea mai pătrunsă de spiritul creator al poporului. Unu din aspectele acestei valorificări este cunoașterea și preluarea tot mai largă a literaturii române în Uniunea Sovietică. În țările de democrație populară și chiar în ciuda obstacolelor de tot felul — în țările capitaliste.

În ceea ce privește scriitorii și cititorii români străinești o atitudine mare bucurie vestite despre răspândirea literaturii românești peste hotare, în special în Uniunea Sovietică. Este un semn de dragoste și prețuire.

Cu legitimitate mândrie au citit scriitorii și cititorii români adevărații rapoartu lui Tihonov, prezentat la cel de al doilea Congres al Scriitorilor Sovietici, în care, vorbind despre... „delăsamentul scriitorilor de avangardă din toate țările de democrație populară”, despre scriitorii în lucrările cărora „s-a reflectat forța și plinătatea unuia al cuvintului artistic care vorbește despre bogățiile culturilor naționale”. Tihonov l-a numit în primul rând pe Mihail Sadoveanu.

În prefața la una din edițiile romanului „Mitrea Cocor”, A. Anisimov, conducătorul Institutului „Gorki” pentru studii literare universale, îl numește pe Sadoveanu „unul din cei mai mari scriitori europeni ai secolului al XX-lea”.

În ultimii 5—6 ani, în Uniunea Sovietică au fost traduse în limba rusă, ucraineană, belorusă, georgiană și alte limbi ale popoarelor sovietice, zeci de volume românești. Au fost traduse aproape întreaga operă a lui Caragiale, cea mai mare parte din poeziile lui Eminescu, „nuvețele lui Sahia, o seamă de lucrări ale lui Greangă, Slavici, Vlașcu, Delavrancea, Filimon. Din Sadoveanu au apărut până acum „Mitrea Cocor”, „Nada florilor”, „Nicoară”, „Potcovarii”, „Ve-neț o moară pe „Siret”, „Bordelenii”, „Păcat boieresc”, „Bulbocana lui Vălinaș” și un număr mare de povestiri. De mare popularitate se bucură volumul de basme populare și cinci romanești, apărut de curând. Din literatura nouă românească au fost publicate, în mai multe ediții, „Negura” de Eusebiu Camilar, „nuvele de Petru Dumitriu și de alți scriitori tineri, numeroase poezii ale lui Mihail Benuc, Radu Bouraeanu, Eugen Jelebeanu, Dan Desliu, Maria Banuș, Eugen Frunză, Toma George Măiorescu etc. În editura de artă „Iskusstvo”, au apărut piesele: „Pentru feticărea poporului” de A. Baranga și N. Moraru, „Zăua cea mare” de Maria Banuș, „Ultima oră” de Mihail Sebastian.

„O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale se joacă cu mult succes în peste 50 de teatre ale Uniunii Sovietice. Recent, Teatrul de Satră din Moscova a pus în scenă „Ultima oră” de M. Sebastian.

Despre interesul crescând pentru literatura noastră, vorbește grațios participarea activă a scriitorilor francezi și literaturii sovietice la opera de popularizare a literaturii române. Volumul „Nopțile din jumătate” al lui Petru Dumitriu a apărut cu prefața cunoscutului scriitor sovietic P. Pavlenko. Opera lui Sadoveanu a fost prezentată cititorilor sovietici de A. Anisimov și B. Polevoi. Poeziile lui Eminescu au fost traduse, pe lângă traducătorii profesioniști, și de unii poezii de frunte ca Jarov, Smirnov și alții. În acesti ani, s-a format în Uniunea Sovietică un grup de traducători și cercetători care se dedică în exclusivitate literaturii românești. Numele unor literați ca I. Konstantinovski, A. Luba, I. Kojevnikov, Sugonoz, Kulmanova s.a., au devenit cunoscute tocmai pen-

tru activitatea rodnică desfășurată pe acest tărâm.

Cititorii sovietici iubesc și prețuiesc literatura noastră românească, mai ales pentru caracterul ei popular. Făcându-se ecoul acestor sentimente, criticii A. Kidel și V. Pamiil arată, într-un studiu apărut în revista „Sovetskaja Kniga”, că „meritul principal al scriitorilor clasici români din prima jumătate a veacului al XIX-lea constă în crearea limbii literare a întregului popor și a unei literaturii artistice naționale originale”. Opera lui Alexandru este prețuită în primul rând pentru largă folosire a imaginilor și formelor poetice populare. Tot astfel vorbind despre poezia lui Eminescu, criticul I. Kojevnikov subliniază că „forța poeziei publice este ale lui Eminescu nu constă în acel ideal abstract-utopic, pe care și-l plămăsea poetul, ci în patosul dragostei de popor și al urii față de dușmanii săi, în chemările pline de pasiune, în orientarea antiburgheză, în simplitatea și ascuțita veridicitate”. Satira lui Caragiale este atit de iubită în U.R.S.S., pentru că cititorii și spectatorii sovietici recunosc în ea o „armă de luptă pentru un viitor mai bun al poporului român”. „În opera lui Caragiale”, scria traducătorul acesteia, I. Konstantinovski, — se simte întotdeauna dragostea fierbinte pentru patrie, grija pentru viitorul ei. În studiile și articolele consacrate literaturii românești, cercetătorii sovietici se străduiesc în primul rând să informeze pe cititorii lor, a căror problemă de viață le răspundea operele respective. Cu deosebită străduință, criticii sovietici caută să descopere — în cazul fiecărui scriitor în parte — acele elemente noi cu care opera lui a îmbogățit literatura, oglindind o nouă experiență din lupta poporului. Opera lui Sahia, de pildă, este apreciată ca un ecou artistic al epocii dintre cele două războaie mondiale, epoca în care proletariatul revoluționar a luat conducerea luptei pentru libertate a poporului. „Sahia”, scrie în prefața la volum criticul I. Kojevnikov, — a fost primul din scriitorii României care a reușit să reflecte în imagine artistică lupta clasei muncitoare române. Principiul leninist al spiritului de partid a ajutat pe scriitorul comunist să clarifice orice temă de care se ocupa — situația muncitorilor, viața țărănilor, atitudinea față de război. Și scriitorul o rezolva de pe pozițiile luptei de clasă, ale proletariatului împotriva regimului burghezo-bourgeois.

Pentru aceeași identificare cu năzuințele și suferințele poporului, este prețuită și iubită opera lui Mihail Sadoveanu. Analizând creația marelui scriitor român, B. Polevoi scrie că acesta își datorează gloria sa mondială, dragostea lui „pentru cei obișnuiți și umiliți”. „Dar aceasta”, adaugă Polevoi, — n-a fost o dragoste simplă, inactivă și platonică, ci o dragoste creatoare”. Sadoveanu „a închinat întreaga forță a talentului său luptei pentru drepturile celor cucerite. În majoritatea operelor sale, răsună când în surdina, când plină de strălucire, deschisă și pătimașă, ura față de boierii, mosieri, chiburi, popi, politicieni vindictivi, față de toți aceia care, nemiloși și nesăliși, îl furau pe Ion Ursu de câștigul său și transformau viața lui pe pământ într-un iad”. Câtă admirație răsună în cuvintele lui Boris Polevoi atunci când vorbește despre Sadoveanu ca despre un scriitor care pe drept cuvânt și-a cucerit suprema cinste de a fi considerat un scriitor al poporului: „Această dragoste și stimă pentru poporul său, ca și ura împotriva asupritorilor. Sadoveanu a purtat-o cu mândrie peste toate cele o sută de volume, scrise într-o lungă și rodnică viață”.

În operele scriitorilor români contemporani, cititorii sovietici prețuiesc în primul rând aceeași legătură strânsă cu viața poporului. Oamenii sovietici sînt deosebit de interesați de tot ce se petrece pe pământul poporului frate român. Ei se bucură sincer de realizările construcției socialiste în R.P.R., participă cu dragoste la învingerea greutăților. Iată de ce ei caută în operele scriitorilor români imagini vii și ecouri puternice ale eforturilor actuale, ale variabilelor aspecte de viață nouă care se plămădesc în patria noastră sub conducerea partidului clasei muncitoare. Scriind cu puțin înaintea morții sale timpurii, o prefață la volumul de nișe al lui Petru Dumitriu, scriitorul P. Pavlenko, autorul cunoscutului roman „Feticărea”, arată că în persoana lui Petru Dumitriu, „noul literatură română a cîștigat un artist îndrăzneț și plin de temperament, care a făcut un pas mare pe drumul însușirii metodei realismului socialist”. Petru Dumitriu răspunde prin creația sa la cele mai arzătoare probleme ale actualității, merge în primele rînduri ale construcției vieții noi în România populară democratică”. Pentru aceeași sensibilitate față de ceea ce este nou și înedit în viața a fost apreciată de criticii Kulmanova opera Mariei Banuș și în special piesa „Zăua cea mare”.

Aprecierile criticii literare sovietice scot cu putere în evidență tot ce e nou și înaintat în literatura noastră. Totodată însă, critica nu e apologetică, ci plină de pasivitate ajutorului tovarășesc. Criticii sovietici prețuiesc scriitorii noștri în funcția adîncă a unor probleme de viață, tratate cu cințodată superficială la conflictele sociale, ceea ce duce la schematizarea tocmai a celor personaje pentru care participarea la lupta socială constituie principalul conținut al vieții. Or, tocmai acești oameni împing societatea pe drumul progresului. Cititorii sovietici așteaptă noi opere care să le dezlăue în întreaga bogăție sufletească a luptei și munca oamenilor celor mai înaintați ai Republicii Populare Române.

Traducerile operelor literare românești în rusești se înscriu pe linia unor succese memorabile în lupta care se duce în Uniunea Sovietică pentru o continuă perfecționare a artei traducerii. Mai ales sint impresiunile unele traducerii din Eminescu, care din baladele și doinele noastre populare remarcabilă artă cu care traducătorii sovietici au reușit să redă într-o altă limbă nu numai fondul de idei și principiile imaginii, dar pînă și intonația acestor creații poetice. Din acest punct de vedere, grija pe care o manifestă opinia publică și critica sovietică pentru calitatea traducerilor din românește, este încă o dovadă a interesului adînc pentru literatura noastră. Cînd într-una din traduceri romanului „Mitrea Cocor” s-a pierdut ceva din farmecul slovei sadovenești, critica a cerut reeditarea volumului, ceea ce s-a și împlinit. De asemenea, în legătură cu unele traduceri din Eminescu, revista „Sovetskaja Kniga” a făcut cu competență câteva observații serioase. De la o ediție la alta, nivelul traducerii operelor caragialești a crescut simțitor.

Deși volumul general al traducerilor din românește crește din an în an, opinia publică sovietică îl consideră încă „nesatisfăcător”. Atit revista de specialitate „Sovetskaja Kniga”, cit și o seamă de alte reviste literare, recenzind volumele apărute, au cerut intensificarea activității de traducere din românește. Drept urmare, editurile au inclus în planurile lor și alte titluri. Nu încap în douăia că în viitor vom avea bucuria să vedem noi și noi opere românești, apărînd în limbile popoarelor Uniunii Sovietice.

Din partea lor, scriitorii români sînt hotărîți să lucreze în așa fel încît să dea operelor mai valoroase despre viața și lupta de azi a poporului român, constructor al socialismului, opere care prin bogatul conținut de idei și înalta realizare artistică să fie demne să apară în țara celei mai înaintate literaturii din lume.

„Tăunul”, realizat de studiol „Lenfilm”, din Leningrad, după romanul cu același titlu al scriitoarei engleze E. Volnic (scenariu E. Gabriovic, regizor A. Faintimer). Un merit deosebit în reușita filmului revine operatorului A. Moskin, care a reușit să rezolve toate scenele în culori veridice și plastice. În aceeași măsură, el revine și compozitorului D. Sostakovici, autorul muzicii impresionante, viguroase și sugestive care ilustrează filmul.

Actori de seamă ai cinematografului sovietic în frunte cu O. Strijenov, M. Strijenova, N. Simonov, interpretează cu măiestrie rolurile din film creînd o adevărată frescă a Italiei în luptă, a istoriei frîmțate a patriei carbonarilor și a lui Garibaldi.

„Veac nou” — film care se desfășoară acțiunea noului film

VERONIKA TUȘNOVA

Liniește

Pace-n larg, pace-n larg...
Orice zvon stîns e-n sat.
Doar cristalele-și sparg
Stropii de val revărsat...

Vine-n noapte, tîrziu,
Un ostaș către noi;
Cat-n larg-albăstru
Ochi de vultur viol.

Luna ce s-a ivit
Ne petrece cu drag...
Mal tîhnit, mal tîhnit,
Fumurii Karadag.

— Ce tot cafti, măi soldat,
Lîngă valu-înpumat?
— Tîhna malului cat,
Ne-nceat, ne-nceat...
In românește de NICOLAE STOIAN

PETRUS BROVKA

Poetul fericirii

Cînd vîd cum se desface pe hartă
ațite drumul minunate,
chemarea inimii mă poartă
să le străbat pe cite toate.

Kahella — cîntec de belșug!
Poporul rodul și-l adună...
Eu din podgorii vă aduc
dulceața strugurilor bună.

Și nu-mi vrea inima o clipă
să stea măcar în tîhnă blindă —
înt-una bate din aripă
și zi și noapte se frîmîntă.

La Murmansk, lîngă țarm cobor
la un tifaș sub stîncă goală.
Așa țere, veșnic călător,
Și nu știu vorba „oboseală”.

Întreaga Patrie sub pleoape
o porț, raion lîngă raion.
Trec prin ecluze, dus de ape,
slăvesc canalul Volga-Don.

Nu mă pricep să mint! — și tot
ceea ce-am spus acum, trăiesc:
cu inima, într-o zi, eu pot
să-nconjur globul pămîntesc.

În stepe mîndrei Ucraine
dă foșnet aurul recoltei.
Eu sus la cîrmă pe combine
trec printre valurile holdei.

Se miră unii și-mă-ntreabă,
și-ades mă ceartă-un oarecare:
„De ce meru ațita gară?
De ce ațita frîmîntare?”

Turkmenii-n hainele de preț
s-au adunat la sfat pe plai.
E-au dljghit îndrăzneț
ce-aleargă-n sărbători pe cal.

Și le răspund: „Eu fericirea
și forța omului o cînt —
și-aș vrea să văd că omnirea
e fericită pe pămînt!”

In românește de H. GRĂDESCU

Insemnări

Educația actorului

Noi am avut și avem actori mari. Am asistat și asistăm la spectacole izbitive. Dar pe vremuri ansamblul nu era pus în țeară de la punct Numai cînd spectacolele erau diriguite de niște oameni de teatru cu pricepere și cu prestigiu, ca Gusti și Davilla — protagoniști n-oi luau razna, luncind pe panta succesului personal. Alțel, actorii căutau să se scoată pe sine în evidență, în dauna ansamblului. Apoi, din pricina lipsei de spectatori, teatrele — mai cu seamă cele din provincie — reprezentau o piesă de puține ori (cîteodată, numai de 4—5 ori). În aceste condiții, cum se iuca prea multe piese într-o stațiune, actorii nu le puteau studia temeinic. Unii actori nu cunoșteau decit actul sau scenele în care iuca — fără a avea cunoștință de piesă în întregime. Am asistat o dată la o repetiție generală pe scena unui teatru de provincie. Am cerut actorilor unele lămuriri asupra piesei: ei m-au trimis la directorul de scenă sau la... suflure, singurele persoane care știau piesa de la început pînă la sfîrșit, iar o acțiură — spre marea mea uimire — i-a cerut directorului de scenă lămurirea, dacă interpretarea rolului unei femei cîntate sau ușurate...

Acum, piesele se studiază temeinic, se dă o atenție foarte mare ansamblului și nu sînt trecute cu vederea nici detaliile. În acest progres al spectacolelor noastre, se simte influența practicii scenice sovietice. Am avut prilejul — făcînd parte dintr-o delegație de ziariști și de scriitori — să asist la spectacolele dramatice și de operă la teatrele din Kiev, Moscova și Leningrad. Am avut norocul de a vedea și o piesă de Gogol. Fiecare personaj din piesele de pe scenele sovietice este o construcție artistică aparte — de la miezul rolului pînă la mimică, gesturi, intonații, machiaj, perucă, costum... Pînă și jala care aduce cana cu cea este perfect realizată. Cele citeva cuvinte, rostite de dinșă, contribuie la completarea firească a tabloului. Dar chiar actorii din figurație — zeci d-oameni — nu seamănă unul cu altul; și, în cursul spectacolului, ei nu rămîn în pînța pe scenă ca niște stane de piatră, ci au parte la acțiune prin mimică și prin gesturi. Gîndiți-vă numai la o scenă grandioasă cu peste 50—60 de personaje, fiecare avînd individualitatea lui bine precizată — și toți jucînd în felul lor, dar ca niște colaboratori fideli ai ansamblului care trebuie să fie totuși unitar în diversitatea lui.

În privința educației actorului sovietic, artista A. Koonen dă într-un număr recent al revistei „Teatr” impresionante fapte din viața scenei rusești, ca și din viața ei personală de teatru, ca elevă a lui Stanislavski. Actorul sovietic nu se mulțumește numai cu învățătura primită în școală. El învață toată viața — în teatru și în mijlocul realității. Artista A. Koonen ne spune că conducătorii ei îi povăzau pe tinerii actori cum să-și desăvîrșască cultura generală, din o atenție deosebită artelor plastice, muzicii, poeziei... Li se arătase albume, gravuri, fotografii și desene izolate. Erau îndrumați să viziteze muzeele și pinacotecele. Pentru interpretarea unor anumite roluri, actorii sînt trimiși să viziteze spitalele, colhozurile, laboratoarele — fie zălești, fie în grup, sub conducerea unui director de scenă. Stanislavski s-a dus pe vremuri cu toți actorii într-un azil de noapte în timpul punerii în scenă a piesei „Noaptea de noapte” de Gorki. Tinerii sînt îndrumați să observe în permanență realitatea — în gări: pînă la vedea cum pleacă pasagerii, petrecuți de rude și de prieteni; pe străzi,

Filme noi

„TĂUNUL”

O scenă din film

Italia secolului al XIX-lea, sub grea ocupație austriacă... Mii de patrioți se unesc în luptă pentru alungarea cotropitorilor. Se organizează asociații clandestine, se tipăresc manifeste, Italia e rascolită de mînia poporului care a pus mina pe arme... Suflul luptei dintr-o regiune este tînarul Arthur, care va deveni mai tîrziu, după un șir de întâmplări dramatice, „Tăunul”. Sub acest nume circulă prin toată Italia pamfletele sale ușurate împotriva ocupatorilor. El devine un simbol al rezistenței, al urii împotriva vrăjmașului. Alături de Arthur, la fel de hotărît să-și dea viața pentru libertatea Ita-

liei, luptă iubită lui, fermecătoarea Gemma. Din nefericire, însă, datorită complicatelor situații prin care trece Arthur, dragostea lor nu se va realiza niciodată.

Miezul conflictului îl constituie nu numai lupta aprigă împotriva ocupanților, dar și ciocnirile lui Arthur cu reprezentantul papalității, Montanelli, al cărui fiu este chiar Arthur, fără să știe el înșuși.

„Tăunul”, realizat de studiol „Lenfilm”, din Leningrad, după romanul cu același titlu al scriitoarei engleze E. Volnic (scenariu E. Gabriovic, regizor A. Faintimer). Un merit deosebit în reușita filmului revine operatorului A. Moskin, care a reușit să rezolve toate scenele în culori veridice și plastice. În aceeași măsură, el revine și compozitorului D. Sostakovici, autorul muzicii impresionante, viguroase și sugestive care ilustrează filmul.

Actori de seamă ai cinematografului sovietic în frunte cu O. Strijenov, M. Strijenova, N. Simonov, interpretează cu măiestrie rolurile din film creînd o adevărată frescă a Italiei în luptă, a istoriei frîmțate a patriei carbonarilor și a lui Garibaldi.

„Veac nou” — film care se desfășoară acțiunea noului film

CARNET

Manuscrise străvechi — Cu prilejul unei expediții organizate de sectorul de literatură veche a „Casei Pușhin” de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S. s-a descoperit că locuitorii satelor situate de-a lungul râului Pijma, în R.S.S.A. Komi, posedă manuscrise, vechi de sute de ani. Aceste manuscrise, lăstate urmașilor de locuitorii străvechi cetăți a Nougrodului, conțin însemnări istorice, legende, basme și poezii rusești vechi, materiale de medicină populară ș.a. Deosebit de interesant sînt însemnările unui autor necunoscut despre ciuma ce a bîntuît în Moscova în secolul al XVIII, adunate în așa numitul „Plîns pentru Moscova”, precum și cronică comunității Velkopojenski, cea mai veche localitate de pe rîul Pijma, situată pe locul unde se află azi satul Skitskisa. Majoritatea manuscriselor sînt împodobite cu ornamente vechi, miniaturi ș.a.

Rolul referatului literar — „Literaturena gazeta” a publicat într-un număr recent articolul lui Iuri Laptiev, în care autorul ridică o problemă încă prea puțin dezbătută: problema referatului literar intern în edituri și redacții. Este vorba de aprecierile consemnate în scris pe care le fac diferiții scriitori și redactorii cărora li se încredințează un manuscris literar, o operă nouă, pentru a-și spune părerea asupra ei. Autorul articolului semnaleză rezultatele pozitive în declararea și aprecierea manuscriselor obținute de diferite edituri care i-au folosit pe cei mai de seamă scriitori și critici pentru a-și arăta opinia asupra unor opere noi, chiar ale unor debutanți. A. Karavaeva, N. Atarov, E. Knipovici, L. Nikulin, E. Dolmatovskii, S. Smirnov, prin referate literare competente, manifestînd multă grijă și atenție au jucat un însemnat rol în publicarea unor creații noi, în descoperirea de noi talente.

De asemenea, autorul articolului citat se referă și la unele aspecte negative, care dăunează dezvoltării unor scriitori, orientării literare. Asemenea manifestări sînt mai ales opiniile contradictorii, aprecierea confuză, neutră, cînd autorului nu i se dă nici vreun răspuns afirmativ, dar nici unul negativ asupra lucrării sale, manifestîndu-se astfel din partea redacției respective o poziție incertă.

Referatul literar — arată I. Laptiev — are un rol deosebit de însemnat în procesul elaborării și al delimitării unei opere literare și o importanță capitală mai ales în preluarea lucrării unui începător. Dar el nu dă

rezultate dacă este făcut superficial, dacă editura nu încredințează soarta operelor scriitorului sau critic dotat cu multă competență și spirit de răspundere, în sfîrșit, dacă în aprecieri, în dauna obiectivității, se resimt pasiunile personale. O soluție pentru remedierea acestui neajuns ar fi, de asemenea — arată în concluzie autorul articolului — supunerea oricărui manuscris asupra căruia se formulează divergențe, discuției și chiar arbitrajului secției respective a Uniunii Scriitorilor

Manuscrise străvechi — Cu prilejul unei expediții organizate de sectorul de literatură veche a „Casei Pușhin” de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S. s-a descoperit că locuitorii satelor situate de-a lungul râului Pijma, în R.S.S.A. Komi, posedă manuscrise, vechi de sute de ani. Aceste manuscrise, lăstate urmașilor de locuitorii străvechi cetăți a Nougrodului, conțin însemnări istorice, legende, basme și poezii rusești vechi, materiale de medicină populară ș.a. Deosebit de interesant sînt însemnările unui autor necunoscut despre ciuma ce a bîntuît în Moscova în secolul al XVIII, adunate în așa numitul „Plîns pentru Moscova”, precum și cronică comunității Velkopojenski, cea mai veche localitate de pe rîul Pijma, situată pe locul unde se află azi satul Skitskisa. Majoritatea manuscriselor sînt împodobite cu ornamente vechi, miniaturi ș.a.

Manuscrise străvechi — Cu prilejul unei expediții organizate de sectorul de literatură veche a „Casei Pușhin” de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S. s-a descoperit că locuitorii satelor situate de-a lungul râului Pijma, în R.S.S.A. Komi, posedă manuscrise, vechi de sute de ani. Aceste manuscrise, lăstate urmașilor de locuitorii străvechi cetăți a Nougrodului, conțin însemnări istorice, legende, basme și poezii rusești vechi, materiale de medicină populară ș.a. Deosebit de interesant sînt însemnările unui autor necunoscut despre ciuma ce a bîntuît în Moscova în secolul al XVIII, adunate în așa numitul „Plîns pentru Moscova”, precum și cronică comunității Velkopojenski, cea mai veche localitate de pe rîul Pijma, situată pe locul unde se află azi satul Skitskisa. Majoritatea manuscriselor sînt împodobite cu ornamente vechi, miniaturi ș.a.

Noul an de învățămînt popular al limbii ruse

Ne aflăm în preajma unui nou an școlar în învățămîntul popular de limbă rusă. Deschiderea cursurilor populare de limbă rusă este așteptată cu interes de către oamenii muncii din țara noastră, pentru că însușirea limbii ruse a devenit o necesitate, un mijloc prețios ce le înlesnește contactul direct cu experiența oamenilor sovietici și, totodată, le oferă posibilitatea de a cunoaște în original marile creații ale literaturii ruse și ale scriitorilor sovietici.

An de an sporește numărul celor ce învață limba rusă în cadrul cursurilor populare. Numai în anul școlar 1954-1955, cele 10.688 de cursuri care au funcționat au fost frecventate de peste 147.000 oameni ai muncii.

În aceste zile, au început în întreaga țară pregătirile pentru noul an de învățămînt, ce se va deschide la orașe, între 1-15 septembrie, iar la sate — între 15 octombrie și 1 noiembrie a.e. Experiența de până acum a dovedit că această perioadă de organizare a cursurilor constituie o etapă deosebit de însemnată pentru desfășurarea în întregul an de învățămînt. De aceea, comitetele regionale, raionale și cercurile A.R.L.U.S. au datoria să pregătească cu cea mai mare grijă să răspundă deschiderii cursurilor.

În unele regiuni, cum sînt Pitești, Craiova, Regiunea Autonomă Maghiară ș.a. s-au luat o serie de măsuri, printre care una deosebit de importantă — reorganizarea comisiilor regionale de coordonare a cursurilor populare de limbă rusă. De asemenea, au avut loc ședințe cu secretarii comitetelor raionale A.R.L.U.S. și îndrumătorii raionali de limbă rusă, în cadrul cărora au fost prelucrate instrucțiunile Consiliului General A.R.L.U.S. cu privire la organizarea noului an de învățămînt.

Unele comitete raionale ca, de pildă, cele de la Drăgănești, regiunea București, Făgăraș și Sibiu, regiunea Stalin ș.a. au dat dovadă de inițiativă și operativitate, determinînd într-una vreme a comisiilor regionale de coordonare a cursurilor populare de limbă rusă, care și-au alcătuit planuri concrete de acțiune privind organizarea și îndrumarea cursurilor, stabilind în același timp sarcini precise pentru fiecare din membrii comisiilor.

Reorganizarea și activizarea comisiilor regionale și raionale constituie o sarcină imediată pentru toate organizațiile A.R.L.U.S. Este necesar ca încă de pe acum, aceste comitete să devină organe active de organizare a cursurilor, capabile să rezolve sarcinile legate de pregătirea și deschiderea noului an de învățămînt, cum ar fi: popularizarea importanței însușirii limbii ruse, înscrierea și repartizarea judicioasă a elevilor la cursuri, repartizarea profesorilor ș.a.

Un rol important în asigurarea desfășurării în bune condiții a cursurilor populare revine birourilor cercurilor A.R.L.U.S. și, deosebit, responsabililor cu învățămîntul limbii ruse. De aceea, comitetele regionale și raionale trebuie să acorde toată atenția temeinică instruirii și îndrumării a birourilor cercurilor, ajutîndu-le să devină factori activi în această acțiune. În perioada premergătoare deschiderii cursurilor, cercurile A.R.L.U.S. le revine sarcina de a determina organizarea unor consilii și a cadrelor de conducere ale cercurilor organizării, de masă din fiecare întreprindere, instituție, sat, în cadrul cărora să se analizeze posibilitățile existente și să se ia măsuri concrete de organizare a cursurilor populare. Cu acest prilej se vor constitui comisiile de coordonare a cursurilor populare, din care vor face parte responsabilii de limbă rusă din birourile cercurilor A.R.L.U.S., activiști ai comitetelor sindicale și U.T.M., iar la sate, și directorii căminelor culturale. Acestor comitete le revine datoria de a se îngriji de organizarea cursurilor iar, după aceea, în decursul anului de învățămînt, de a asigura condițiile unei bune funcționări a fiecărui curs.

În acest scop, cercurile pot organiza consilii, în cadrul cărora elevii frunțași și absolvenții ai cursurilor populare să vorbească tovarășilor lor de muncă despre succesele pe care le-au obținut în studiul limbii ruse, precum și despre perspectivele pe care le deschide cunoașterea acestei limbi. Cercurile pot de asemenea publica articole la gazetele de perete, pot transmite emisiuni la stațiile de radioamplificare în care să analizeze desfășurarea cursurilor din anul trecut, înfățișînd în același timp condițiile în care va decurge învățămîntul în acest an școlar. De asemenea, este indicat ca popularizarea învățămîntului limbii ruse să se facă și prin conferințe, convorbiri, articole publicate în presa locală precum și prin afișe, panouri, lozinci etc.

În cursurile populare trebuie să fie încadrați în primul rînd muncitorii frunțași, tehnicienii, inginerii, profesorii, oamenii de știință și artă, muncitorii de la S.M.T., colectivisții, țărani muncitori frunțași ai recoltelor bogate — oameni pentru care cunoașterea limbii ruse constituie o necesitate imediată în munca de fiecare zi.

Este necesar de asemenea, să se acorde o deosebită grijă repartizării elevilor la cursuri, ținîndu-se seama că gruparea lor să fie stabilită pe cit posibil potrivit cu nivelul de pregătire al fiecărui.

În anul școlar care s-a scurs, zeci de mii de oameni ai muncii au absolvit cursurile populare — ciclul I, II și III. Datoria comisiilor de coordonare este de a accorda toată atenția acestor elevi, de a le crea posibilitatea să adîncească și să dezvolte cunoștințele de limbă rusă însușite pînă acum, încadrîndu-i în ciclurile superioare.

O deosebită importanță în asigurarea bunului mers al cursurilor o constituie stabilirea cit mai chibzuită a zilei și orei de curs, care trebuie să fie respectate cu strictețe. Numai astfel se va da toată atenția necesară studierii și aplicării lecțiilor, asigurîndu-se în felul acesta și continuitatea procesului de învățămînt.

Practica a arătat că în învățămîntul popular de limbă rusă cursurile trebuie să fie conduse de profesori cu înaltă calificare și o bogată experiență pedagogică. Succesele înregistrate în studiul limbii ruse de elevii cursurilor de la Trușeni, mișcîndu-se în jurul stăruinței, cooperatorii de producție „Munca”, din regiunea Baia Mare, de colectivisții din comuna Grăbău, regiunea Arad, de muncitorii de la G.A.S. Mărașău, regiunea Cluj etc., se datorează în mare măsură dragostei și priceperii cu care profesorii acestor cursuri i-au ajutat să-și însușească cunoștințele de limbă rusă. Organizarea regiunilor raionale și raionale A.R.L.U.S. au datoria să acorde toată atenția atingerii și repartizării la cursuri a celor mai indicați profesori, care să asigure succesul însușirii de către elevi a limbii ruse.

Profesorii care vor preda la cursurile populare trebuie să cunoască din vreme îndrămurile metodologice editate de Comisia centrală de coordonare a cursurilor populare de limbă rusă precum și conținutul manualelor, pentru a putea trece încă de pe acum la întocmirea programelor și a planurilor de predare a lecțiilor.

Centrala electrică atomică a Academiei de Științe a U.R.S.S., a apărut în fața noastră în mijlocul simplității fermecătoare a pădurii rusești. Totul în jur respiră pace și liniște. Prospetimea hărturător pături nu este pînă în urmă de țărâburile de fum negru. Nu vine trenuri care să aducă combustibil. De aceea, probabil, au prins curaj copacii, ce s-au apropiat altfel de mult de o centrală, în care îndepărtajii lor strămotași, transformați în cărbune de piatră, nu mai sînt amenințați să fie mistuiți de focul nesătios al cazanului cu aburi.

Clădirea centralei se înalță curată și lămoasă, ca o clădire de școală. În clădire nu sînt introduse nici un fel de încălzire. Doar din interiorul ei tîșnesc afară, într-un șuvoi neîntrerupt, energia electrică ce se scurge spre întreprinderile și colozurile din apropiere.

La începutul studiului proprietăților diferitor elemente ale lumii microscopice — electroni, protoni, neutroni, pozitroni, fotoni, mezon, hiperon, și lezătorilor dintre ele și al transformărilor reciproce și, ca un semn al timpului, constatăm că noțiunile care nu de mult făceau parte din categoriile abstracte ale fizicii trec acum în sfera ideilor concrete, fără de care astăzi este cam greu să cîștigi ziarul. În timpurile noastre, problemele nucleului atomic sînt legate indisolubil de problemele arzătoare ale existenței omului. Tocmai de aceea, poate nici un manual de fizică, oricît de complet ar fi el și oricare ar fi numărul termenilor, termenilor, legilor, ori al numerelor de savanți amintiți în paginile lui, nu este în stare să redese imaginea a ceea ce reprezintă atomul în timpurile noastre.

Atomul timpurilor noastre nu este numai un câmp de acțiune a forțelor nucleare, dar și al exprimării neliniste, un câmp de luptă a forțelor sociale. De jocul forțelor nucleare, depinde torentul de energie zmuld din marșantele atomilor, de rezultatul luptei forțelor sociale depinde mai mult — încotru va fi îndreptată această energie: spre câmpul de bălăie sau spre construcțiile de pace; ce va deveni ea pentru oameni: blestem sau prosperitate.

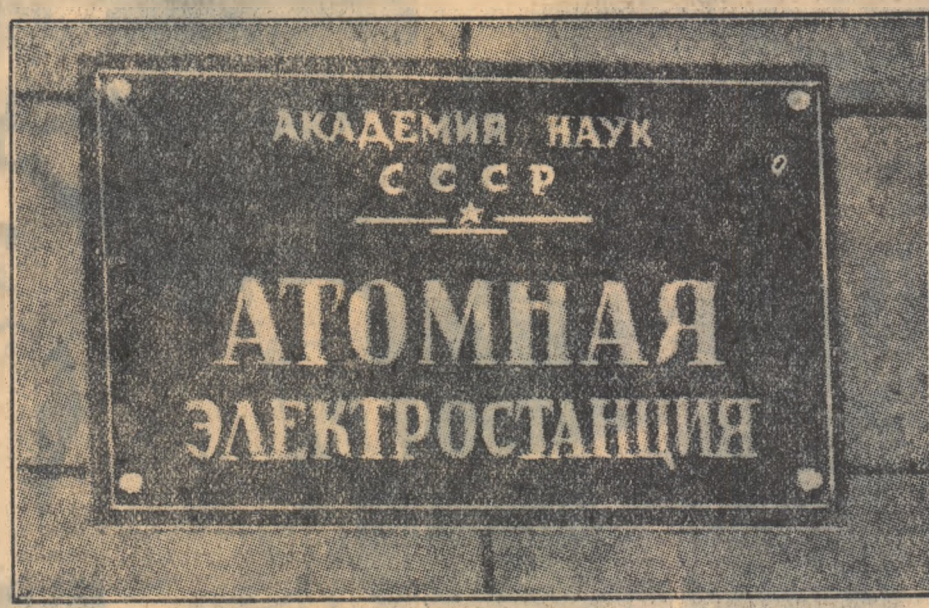
Construirea primei centrale electrice construie reprezintă nu numai victoria gândirii tehnico-științifice sovietice, dar și triumful ideilor sociale nobile și umane. De aceea și azi are o însemnată istorică atât de mare...

Ne așezăm în automobil cu aceeași înfiorare, pe care am fi simțit-o, probabil, așezîndu-ne în mașina timpului. Automobilul urmează doar să ne transporte în viitor, pe insula aproape fantastică a zilei de mîine, dar care există totuși astăzi.

Centrala electrică atomică a Academiei de Științe a U.R.S.S., a apărut în fața noastră în mijlocul simplității fermecătoare a pădurii rusești. Totul în jur respiră pace și liniște. Prospetimea hărturător pături nu este pînă în urmă de țărâburile de fum negru. Nu vine trenuri care să aducă combustibil. De aceea, probabil, au prins curaj copacii, ce s-au apropiat altfel de mult de o centrală, în care îndepărtajii lor strămotași, transformați în cărbune de piatră, nu mai sînt amenințați să fie mistuiți de focul nesătios al cazanului cu aburi.

Clădirea centralei se înalță curată și lămoasă, ca o clădire de școală. În clădire nu sînt introduse nici un fel de încălzire. Doar din interiorul ei tîșnesc afară, într-un șuvoi neîntrerupt, energia electrică ce se scurge spre întreprinderile și colozurile din apropiere.

La începutul studiului proprietăților diferitor elemente ale lumii microscopice — electroni, protoni, neutroni, pozitroni, fotoni, mezon, hiperon, și lezătorilor dintre ele și al transformărilor reciproce și, ca un semn al timpului, constatăm că noțiunile care nu de mult făceau parte din categoriile abstracte ale fizicii trec acum în sfera ideilor concrete, fără de care astăzi este cam greu să cîștigi ziarul. În timpurile noastre, problemele nucleului atomic sînt legate indisolubil de problemele arzătoare ale existenței omului. Tocmai de aceea, poate nici un manual de fizică, oricît de complet ar fi el și oricare ar fi numărul termenilor, termenilor, legilor, ori al numerelor de savanți amintiți în paginile lui, nu este în stare să redese imaginea a ceea ce reprezintă atomul în timpurile noastre.

În acest scop, cercurile pot organiza consilii, în cadrul cărora elevii frunțași și absolvenții ai cursurilor populare să vorbească tovarășilor lor de muncă despre succesele pe care le-au obținut în studiul limbii ruse, precum și despre perspectivele pe care le deschide cunoașterea acestei limbi. Cercurile pot de asemenea publica articole la gazetele de perete, pot transmite emisiuni la stațiile de radioamplificare în care să analizeze desfășurarea cursurilor din anul trecut, înfățișînd în același timp condițiile în care va decurge învățămîntul în acest an școlar. De asemenea, este indicat ca popularizarea învățămîntului limbii ruse să se facă și prin conferințe, convorbiri, articole publicate în presa locală precum și prin afișe, panouri, lozinci etc.

În cursurile populare trebuie să fie încadrați în primul rînd muncitorii frunțași, tehnicienii, inginerii, profesorii, oamenii de știință și artă, muncitorii de la S.M.T., colectivisții, țărani muncitori frunțași ai recoltelor bogate — oameni pentru care cunoașterea limbii ruse constituie o necesitate imediată în munca de fiecare zi.

Este necesar de asemenea, să se acorde o deosebită grijă repartizării elevilor la cursuri, ținîndu-se seama că gruparea lor să fie stabilită pe cit posibil potrivit cu nivelul de pregătire al fiecărui.

În anul școlar care s-a scurs, zeci de mii de oameni ai muncii au absolvit cursurile populare — ciclul I, II și III. Datoria comisiilor de coordonare este de a accorda toată atenția acestor elevi, de a le crea posibilitatea să adîncească și să dezvolte cunoștințele de limbă rusă însușite pînă acum, încadrîndu-i în ciclurile superioare.

O deosebită importanță în asigurarea bunului mers al cursurilor o constituie stabilirea cit mai chibzuită a zilei și orei de curs, care trebuie să fie respectate cu strictețe. Numai astfel se va da toată atenția necesară studierii și aplicării lecțiilor, asigurîndu-se în felul acesta și continuitatea procesului de învățămînt.

Practica a arătat că în învățămîntul popular de limbă rusă cursurile trebuie să fie conduse de profesori cu înaltă calificare și o bogată experiență pedagogică. Succesele înregistrate în studiul limbii ruse de elevii cursurilor de la Trușeni, mișcîndu-se în jurul stăruinței, cooperatorii de producție „Munca”, din regiunea Baia Mare, de colectivisții din comuna Grăbău, regiunea Arad, de muncitorii de la G.A.S. Mărașău, regiunea Cluj etc., se datorează în mare măsură dragostei și priceperii cu care profesorii acestor cursuri i-au ajutat să-și însușească cunoștințele de limbă rusă. Organizarea regiunilor raionale și raionale A.R.L.U.S. au datoria să acorde toată atenția atingerii și repartizării la cursuri a celor mai indicați profesori, care să asigure succesul însușirii de către elevi a limbii ruse.

Profesorii care vor preda la cursurile populare trebuie să cunoască din vreme îndrămurile metodologice editate de Comisia centrală de coordonare a cursurilor populare de limbă rusă precum și conținutul manualelor, pentru a putea trece încă de pe acum la întocmirea programelor și a planurilor de predare a lecțiilor.

Reportaj de la prima centrală atomică de Vladimir Orlov

După cum pe câmpul de luptă tranșeele în zig-zag anără soldații împotriva gloanțelor, tot așa, aici, coridoarele în zig-zag te apară împotriva efectelor directe ale radiațiilor.

Culoarele ne duc spre sanctuarul centrală — sala în care se află reactorul atomic. Îl privesc în urmă oarecare sificiență din galea superioară, prin luminatoarele opace confecționate din sticlă groasă, gâlbuiă, care ne apară împotriva radiațiilor radioactive. Ca printr-un binocuș mi se înfățișează în dimensiuni reduse, aspectul sălii. Singurătatea de aici ne impresionează. Într-unul din colțuri, pe pardoseală, se vede un capac rotund, înconjurat de un inel masiv din beton, mărginit de o balustradă.

Semnele luminoase de culoare roșie, care previn împotriva pericolului radioactivității, nu sînt încă aprinse. Deci, putem coborî liniștiți și să ne apropiem de balustradă. Ne aflăm deasupra leagănului în care ia naștere energia atomică și simțim căldura emanată de reacții. Acolo, sub piciorul nostru, dincolo de blindajul din beton, se desfășoară procese înfrînte de vedere și mărețe față de seamă.

Există legenda titlului despre titanul Prometeu, care a furat focul ceresc ca să-l dăruiască oamenilor. Însă acest foc la care s-au încălzit oamenii mi se anifestă în mod diferit datorită unor reacții chimice relativ simple, ce au loc în invelisurile exterioare ale atomilor. Focul ceresc, căldura impetuoză și strălucirea stelelor sînt însă rezultatul reacțiilor nucleare ce au loc în inși adîncurile nucleului atomic. Astrofizica ne învătă că stelele și soarele nostru prezintă, din punct de vedere energetic, reactori nucleare naturali extraordinari, care strălucesc în beza universului. Abia odată cu descoperirea energiei atomice, omenea a reușit cu adevărat să aducă pe pămînt focul ceresc, înfăptuind, ca Prometeu, un lucru mare. Privim cu emoție capatul rotund al reactorului atomic, care acoperă celula de beton în care arde înflacăra lui Prometeu. După mărimea capacului se vede că reactorul centrală electrice atomice e de dimensiuni reduse.

Acest puternic foc atomic cere o atenție extraordinară. Procesul nuclear trebuie controlat pînă în cele mai mici amănunte: rotilii neutronilor în mișcare poate fi redus sau, dimpotrivă, poate crește ca o avalanșă și în acest caz se produce o avarie.

Exploatarea centralei are un caracter creator: o zi nu seamănă cu cealaltă. Zilnic se ivește situații noi, idei noi. Prin-o metodă rațională de exploatare a reactorului atomic, tehnicienii au reușit să prelungească cu mult ciclul de producție al reactorului. Personalul de exploatare a constat că unele subsanșamble ale centralei sînt astăzi depășite și ca atare pot fi excluse din schema centralei. În viitor, schema va putea fi și mai mult simplificată.

Simplitatea soluțiilor tehnice este un indicator de maturitate a gândirii tehnico-științifice. Această maturitate este rezultatul unui drum îndelungat. Va veni timpul cînd istoricii tehnicii ne vor relata despre acest drum glorios. Deocamdată, de la tribuna unei sesiuni a Academiei de Științe U.R.S.S. au auzit la noi numai voci slabe ale titanicii lupte cu greutățile legate de stăpînirea energiei atomice.

Am aflat între altele, despre modificările niitoare ce au loc în materialele de construcție sub acțiunea radiațiilor radioactive. Plăcile din uraniu capătă auzuriri vizibile, iar barele din grafit își schimbă volumul. În izolațiile din material organic are loc descompunerea și compunerea moleculelor: cauciucul este durificat, iar masele plastice sînt distruse, eliminînd mari cantități de gaze. Au loc procese profunde de coroziune provocate de transformările „alchimiste” ale elementelor. Cu ce pot fi comparate giganticele eforturi în urma cărora se asigură triumful asupra energiei nemăsurabile căscoale materiei? Iată în fața noastră o bucată de uraniu — un lingou metalic de culoare cenușiu-argintie și alt de greu încă pier fixat de masă. Interesant este că într-o enciclopedie modernă poți citi că uraniul descoperit destul de recent, este folosit la fabricarea vopselelor pentru oale de lut și în tehnica fotografică. Rîsul modern al științei a depășit însă ritmul edificiilor voluminoase. Marea enciclopedie sovietică trage atîns încă la litera U și cîntutul uraniu apare zlinic în paginile gazetelor în cea mai strîmsoară legătură cu problemele războiului și ale păcii. Totuși se știe acum că rezerva de energie din uraniu și toriuri aflate în adîncul pămîntului depășește cu mult — de 10-12 ori — energia cărbunelui și petrolului, luate împreună.

Astăzi, uraniul nu mai este o vopsea pentru oale de lut, ci un concurent serios al cărbunelui și petrolului. Cu ce pot fi comparate eforturile gigantice care au asigurat progresul în folosirea uraniului? Linile ascendente care marchează progresul științei sovietice... Fizicii, chimicii, geologii, tehnologii, minerologii, metalurgiei, electronicei, termoelectricei, autoamaterice, construcției de mașini, se întretaie la prima centrală electrică atomică, formînd una din culmile tehnicii moderne. Centrala a fost creată prin cooperarea socialistă a celor mai variate ramuri ale industriei, care se întinesc aici într-un front comun. Ea poartă pe ea muncii eroice a poporului sovietic. Este o culme mărețată și simplă totodată, ca orice culme de munte.

Care sînt perspectivele pe care ni le deschid centralele atomice? Sînt perspective foarte apropiate, bazate pe calcule tehnico-economice reale. Posibilitatea tehnice de amenajare a centralelor atomice și comodată exploatarea acestora a fost demonstrată în practică. Se vor construi centrale de 20 de ori mai puternice și chiar mai mult, decît prima. Centrala atomică nu necesită nici mase mari de combustibil, nici aer de combustie. Centralele atomice pot fi construite pe banchete de gheață, în pustiu, sub pămînt și chiar pe fundul oceanului. Ele vor aduce lumină, căldură, viață acolo unde altădată domnea moartea. Sînt apoi perspective de viitor. A vorbi despre ele ar fi prematur. Despre ele putem numai visa.

Cînd am părăsit centrala atomică soare — care timp de milenii a fost unicul reactor atomic, unicul izvor de căldură cunoscut de omene — a apusese. Dar centralele sîu creat pe pămînt în mîna noastră au rămas luminile electrice aprinse de reactorul primei centrale atomice.

Astrofizicienii care au citit acest reportaj ne-au sfătuit să subînțelegem în noi obligatoriu că între soarele și reactorul nostru atomic există deocamdată o asemănare numai în linii generale. Dar i vom totuși motivele să presupunem că, ceastă asemănare, va deveni cu timpul tot mai mare, cîci nu din gura poeziei și a fantasților, ci de pe o tribună academică a răsunat chemarea de a crea pe pămînt un nou soare. A început marea întrecere cu soarele!

Ne scriu corespondenții

O largă popularizare a îndeplinirii celui de al cincilea plan cincinal al U.R.S.S.

Comitetul regional A.R.L.U.S. Craiova a inițiat o serie de acțiuni menite să înfășureze maselor largi succesul oamenilor sovietici care au îndeplinit primul cincinal în 4 și 4 luni precum și marelui program de dezvoltare a industriei sovietice.

Astfel, despre această temă a vorbit de curînd, în cadrul unei conferințe organizate în orașul Craiova, prof. Bucur Hera, de la Institutul Agronomic.

Asemenea acțiuni au avut loc și în numeroase cercuri, printre care la întreprinderea de construcții „I. C. Frimu”, marelui unită „Jiu”, cooperativa de producție „Industria lemnului”, „Fructul românesc” din Craiova, Șantierul naval din Turnu Severin etc.

Comitetul regional A.R.L.U.S. Craiova a exnuz, de asemenea, în localitate, două panouri mari care ilustrează succesele industriei sovietice.

TEODOR MEȘTER
corespondent voluntar

La arie

Colectivisții de la G.A.C. „Tot înainte”, din comuna Birza, raionul Bals, se străduiesc să termine la timp și în bune condiții trieratul pătoaselor.

Cercul A.R.L.U.S. din gospodărie sîrbiilor eforturile țăranelor colectivisți, desfășurînd la arie o bogată activitate, pentru a face cunoscută experiența și înaintatele metode de muncă sovietice.

Potrivit planului de muncă, biroul cercului a amenajat la arie fotomontaje care înfățișează aspecte de la lucrările de recoltare de pe ogoarele colhozice.

În jurul fotografiei „Cum rodește ajutorul și experiența sovietică în patria noastră”, biroul cercului a organizat din nou o serie de acțiuni menite să înfășureze maselor largi succesul oamenilor sovietici care au îndeplinit primul cincinal în 4 și 4 luni precum și marelui program de dezvoltare a industriei sovietice.

DUMITRU VIJICA
corespondent voluntar

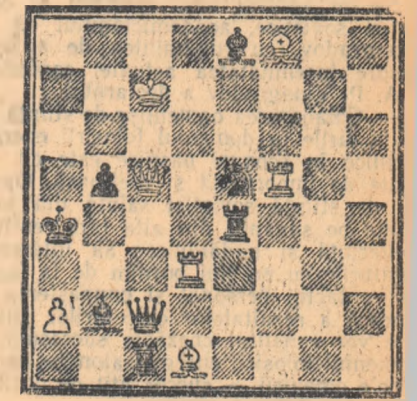

In cinstea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice din 1955, „Veac nou” organizează un concurs de dezlegări de probleme de șah, a caror publicare începe cu numărul de față al gazetei.

Concursul va cuprinde 10 probleme și studiul de șah, fiind dotat cu următoarele premii:

- Premiul I în valoare de 2.000 lei.
- 2 premii II în valoare de cîte 1.500 lei.
- 3 premii III în valoare de cîte 1.000 lei.
- 20 mențiuni în valoare de cîte 400 lei.

Problema nr. 1 (2 puncte)

Mat în 2 mutări

Alb: Rc7, Dc5, Td3, Tf5, Nd1, Nf8, Pa2 (piese).

Negru: Ra4, Dc2, Tc1, Te4, Nb2, Ne8, Pb5 (8 piese).

In ziua de 7 august, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, tovarășul N. A. Bulganin, a oferit o recepție în cinstea șefilor reprezentanților

traordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia, D. Vidici.
2. N. A. Bulganin discută cu ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al S.U.A., Ch. E. Bohlen.
3. Cu barca, pe unul din lacurile din parcul vilei Semenovskaia.

Energia atomului în slujba cauzei păcii

Recent, privirile întregii lumi au fost îndreptate spre Geneva, unde a avut loc istorica Conferință a șefilor guvernelor celor patru puteri. Astăzi, Geneva este din nou în centrul atenției opiniei publice. Aici, în Palatul Națiunilor, se desfășoară lucrările Conferinței internaționale tehnico-stiințifice pentru folosirea energiei atomice în scopuri pasnice. Peste o mie de renumiți oameni de știință și ingineri din diferite țări s-au adunat la conferință pentru ca, într-o atmosferă de bunăvoință, să facă schimb de experiență în domeniul folosirii energiei atomului pentru binele omenirii.

Correspondență din Geneva

Presă din diferite țări acordă o uriașă însemnătate acestui eveniment. Ziarul subliniază că conferința trebuie să exercite o influență binefăcătoare asupra stabilirii încredinței internaționale și a dezvoltării colaborării internaționale în domeniul energiei atomice. Ziarul „Paris-Presses Intransigeant” numește conferința „una din cele mai remarcabile conferințe care au avut loc în istoria lumii”. Ziarul londonez „Times” subliniază că rapoartele prezentate la conferință „vor furniza un volum considerabil de noi informații care vor deveni un bun al tuturor”.

Ziarul american „Washington Post and Times Herald”, referindu-se la însemnătatea conferinței, subliniază faptul că marile puteri anulează caracterul secret privind o mare parte a informațiilor în domeniul energiei atomice. Comisia pentru energia atomică din S.U.A. afirmă ziarul, a declarat că Statele Unite „au desființat caracterul secret al aproape tuturor informațiilor atomice care nu au un caracter militar”. Acesta care a luat cunoștință de rapoartele fuzilor, ce vor fi prezentate la conferință, arată că ele conțin multe informații folositoare și interesante. „New-York Herald Tribune” își exprimă speranța că Conferința de la Geneva va contribui la extinderea folosirii energiei atomice în scopuri pasnice în S.U.A.

Uniunea Sovietică nu ascunde nimănui rezervele sale obținute în domeniul folosirii pasnice a energiei atomice. Acest lucru l-a confirmat din nou expoziția de la Geneva deschisă în ziua conferinței, expoziție care ilustrează succesele obținute de oamenii sovietici în domeniul folosirii energiei atomului în scopuri pasnice. Expoziții similare au deschis S.U.A., Anglia, Franța și o serie de alte țări.

Atenția vizitatorilor expoziției sovietice este atrasă de cuvintele savantului rus V. I. Vernadski, care încă în 1922 a spus: „Nu este departe timpul când omul va obține energia atomică, un izvor de forță care va da posibilitatea să-și organizeze viața așa cum va dori...”.

La expoziție sunt prezentate modele, scheme, fotografii, utilaj industrial, aparate medicale și alte exponate. Schemele prezentate la expoziție ilustrează aplicarea energiei atomice la aparate pentru determinarea gradului de uzură a pieselor masinelor și la instalarea de scurtoare în procesul metalurgic, la studierea proceselor fiziologice etc. Chiar la expoziție vizitatorii pot vedea filmul documentar sovietic „Prima în lume” în care se arată cum funcționează centrala electrică pe bază de energie atomică.

Presă străină dă o înaltă apreciere expoziției sovietice. La expoziție sunt prezentate „documente de o neprețuită însemnătate” — scrie corespondentul ziarului francez „Croix”. „Rusia au demonstrat descoperiri senzaționale, care nu pot fi văzute decât în expoziții”, scrie ziarul suedez „Morgen Tidningen”. Această apreciere dă și corespondentul agenției americane United Press, William Sexton. „Toți oamenii de știință din Statele Unite, Anglia și celelalte țări — declară el — recunosc că expoziția sovietică constituie o mătură a succeselor neobținute și savanții din alte țări veniți la conferință și nădăduiesc să întărească legăturile cu ei. Noi pornim de la faptul că contactul personal și cunoașterea reciprocă a rezultatelor cercărilor științifice vor constitui cheia succesului în domeniul folosirii energiei atomice pentru binele omenirii — succes al cărui dorit de popoarele tuturor țărilor.

Rapoartele prezentate la conferință de oamenii de știință sovietici vor trage unele concluzii cu privire la aplicarea energiei atomice într-o serie de domenii

diplomatice acreditați la Moscova. Recepția, care a avut loc la vila Semenovskaia, aflată la circa 100 km depăr-

are de Moscova, s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. În clișee (de la stânga la dreapta): I. N. S. Hrușciov discută cu șeful delegației Skupșcinii Populare Federative a Republicii Populare Federative Iugoslavia, V. Bakarić și cu ambasadorul ex-

traordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia, D. Vidici.
2. N. A. Bulganin discută cu ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al S.U.A., Ch. E. Bohlen.
3. Cu barca, pe unul din lacurile din parcul vilei Semenovskaia.

ale științei — fizică, geologie, chimie, medicină, precum și în industrie și agricultură. Afară de aceasta, rapoartele conțin noi propuneri și idei pe care am dori să le discutăm cu colegii noștri străini. Savanții sovietici și întregul nostru popor se mândresc pe bună dreptate cu prima centrală electrică industrială din lume care folosește energia atomului dezagregat, centrală pusă în funcțiune cu un an în urmă. Dar prin aceasta nu se epuizează nici pe departe posibilitățile fizicii atomice moderne.

O uriașă însemnătate capătă izotopii radioactivi — acest important produs al tehnicii atomice se obține cu ajutorul reactorilor nucleari (cazane). În țara noastră, izotopii se folosesc pe scară tot mai largă în cercetările științifice și la perfecționarea metodelor de producție existente, precum și la controlul și reglementarea operațiilor de producție.

Cu ajutorul atomilor marcați, adică al atomilor izotopilor radioactivi, ale căror nuclee elimină particule alfa și beta și raze gamma, se determină în metalurgie structura șarjelor, uniformitatea repartiției diferitelor elemente în șarjă. În construcția de mașini izotopii radioactivi dau posibilitatea să se îmbunătățească considerabil controlul asupra desfășurării procesului tehnologic, să se descopere defectele din materiale și fabricate, să se determine gradul de uzură al pieselor mașinilor și mecanismelor.

Urșă și din perspectiva de folosire a izotopilor radioactivi în industria ușoară, alimentară și în alte ramuri. Cu ajutorul izotopilor radioactivi s-a reușit să se rezolve cu succes o serie de probleme importante ale hrănirii omenirii, să se studieze acțiunea acceleratoarelor creșterii și să se aleagă substanțele chimice pentru lupta împotriva dăunătorilor din agricultură.

În țara noastră, izotopii radioactivi capătă o aplicare tot mai largă în medicină, biologie, fiziologie, microbiologie, farmacologie. Expoziția deschisă în Palatul Națiunilor demonstrează concret eficacitatea folosirii unor izotopi în tratarea anginei, eczemei, a tumorilor maligne etc.

Nu este departe timpul când industria atomică va deveni una din principalele ramuri ale economiei noastre naționale. Chiar etapa actuală a dezvoltării energiei nucleare aduce schimbări profunde în toate științele și concepțiile anterioare, deschizând grandioase perspective progresului științei și tehnicii.

Oamenii de știință și inginerii sovietici au prezentat la Conferința de la Geneva 102 rapoarte pe diferite teme. În rapoarte, precum și în modelele și expozițiile prezentate la expoziție am căutat să oglindim cât mai mult eforturile noastre în domeniul folosirii energiei atomice pentru binele omenirii.

Sintem convins că dezbaterile creatoare și problemelor arzătoare la această conferință la care participă cel mai de seamă savanți din multe țări, va da în cel mai scurt timp roade remarcabile. Se intenționează să se înființeze pe larg rețeaua lucrărilor desfășurate în U.R.S.S. și alte țări — în S.U.A., Anglia, Franța și Canada — în domeniul construirii de instalații energetice atomice. În S.U.A., Anglia și Franța se construiesc de asemenea stațiuni electrice atomice de diferite tipuri, și în afară de aceasta, în toate țările se elaborează noi proiecte de reactori atomici și stațiuni electrice atomice. De aceea va fi foarte instructiv să se facă schimb de experiență în muncă și în ce privește noi idei și propuneri în acest domeniu.

E de presupus că pentru participanții la conferință vor prezenta un deosebit interes rapoartele noastre în care vor fi expuse metodele de prelucrare a mineralelor de uraniu și toriu. În aceste rapoarte este înfățișată experiența noastră privind căutarea de zăcămintă de uraniu și toriu cu ajutorul avioanelor, navezute cu aparate speciale. În felul acesta s-au descoperit câteva zăcămintă de uraniu, având însemnătate industrială.

Se va vorbi și despre metoda descoperirii uraniului după acele urme neînsemnate de radioactivitate, care există în unele subterane și în cele de la suprafața câmpului de vin în contact cu el. În unele rapoarte, savanții sovietici vor arăta metodele de control ale producției de uraniu și toriu. Acestel teme fi este consacrat și raportul meu — despre cele mai înaintate metode de determinare a amestecurilor existente în uraniu și toriu. La conferință vor fi discutate de asemenea problema ajutorului tehnico-științific acordat de țările mai dezvoltate din punct de vedere tehnic, țărilor mai puțin dezvoltate. Trebuie să-mi exprim regretul că la actuala conferință n-au fost invitați și oameni de știință din Republica Populară Chineză și Republica Democrată Germană.

În încheiere, academicianul A. P. Vinogradov și-a exprimat convingerea că acordul adus de Uniunea Sovietică la organizarea și desfășurarea lucrărilor conferinței, la rezolvarea sarcinilor folosirii pasnice a energiei atomice, va servi în întregime cauzei păcii, progresului și colaborării între popoare.

Z. SOKOLOV

Din nou în patrie

În dimineața zilei de 23 iunie 1954, petrolierul sovietic „Tuapse”, care se îndrepta spre unul din porturile Republicii Populare Chineze a fost capturat de ciankaiști în regiunea insulei Taivan. În apele controlate de flota militară a Statelor Unite ale Americii.

Capturând petrolierul, ciankaiștii au propus marinarilor să-l părăsească, ceea ce marinarilor sovietici au refuzat în unanimitate. Atunci, asupra vasului s-a năpustit un detașament înarmat de ciankaiști care au transportat marinarilor pe tărâm cu forța. Le-au pus cătușe la mâini, i-au bătut și apoi i-au dus într-un lagăr de concentrare.

Au început zile grele. Folosind cele mai rafinate metode de sațat și violență, ciankaiștii au căutat să silească pe marinarilor sovietici să renunțe la întoarcerea în patrie. Întimpind refuzul categoric al întregului echipaj, piraiții au izolat pe marinarilor, închizându-i în camere separate. Dar nici acest lucru n-a ajutat: la toate provocările și amenințările, marinarilor au răspuns printr-un refuz categoric și au declarat greva foamei, cerând întoarcerea în patrie. Ei știau că poporul sovietic nu-i va lăsa în nenorocire.

Mal mult de un an guvernul sovietic a luptat pentru eliberarea marinarilor de pe petrolierul „Tuapse”. Și lată că ciankaiștii au eliberat o parte din echipajul petrolierului capturat.

La 5 august, pe aeroplanul Vnuokovo a avut loc întâlnirea emoționantă cu cei 29 de marinarilor de pe petrolierul „Tuapse” întorși în patrie. Curajoșii oameni sovietici au fost întâmpinați de lucrătorii din Ministerul flotei maritime a U.R.S.S., de rude, de reprezentanți ai opiniei publice din Moscova și de pionieri care le-au oferit uriașe buchete de flori.

La aeroport a avut loc un scurt miting la care a luat cuvântul căpitanul petrolierului „Tuapse”, Vitală Arkadievič Kainin.

— Nici chiar cele mai grele încercări, a spus el, n-au zdruncinat țaria sufletăscă a echipajului nostru. Lată că astăzi ne aflăm din nou pe pământul natal, în Moscova iubită...

Impresii despre Uniunea Sovietică ale unor ziariști vestgermani

Recent, un grup de ziariști vestgermani a vizitat Uniunea Sovietică. Articolele scrise de ei arată că de populară a devenit acum, în cele mai diferite cercuri ale opiniei publice internaționale, inclusiv vestgermane, ideea întăririi relațiilor de prietenie dintre popoare.

Printre ziariștii vestgermani care au vizitat Uniunea Sovietică au fost oameni de cele mai diferite orientări politice. Mulți dintre ei, așa cum au recunoscut singuri în articolele lor, au avut înainte o atitudine plină de necredere față de Uniunea Sovietică. Ei au arătat că de greu le-a fost atunci când au venit în U.R.S.S. să renunțe la părerile lor preocupate. Despre acest lucru vorbesc mai ales redactorul șef al ziarului „Die Welt” din Hamburg, Hans Zeer. „Când am venit aici — spune el într-un articol scris în timpul sederii sale la Moscova — primii pași pe stradă mi se păreau ca o aventură primejdioasă. Astăzi regret că trebuie să părăsesc acest oraș. Dacă n-ar fi îngrozitor de cald așa ieși din nou pe stradă să privesc cum se joacă copiii, așa face o plimbare prin parc de-a lungul zidurilor Kremlinului și poate m-aș așeza pe o bancă, așa intra în vorbă cu un om oarecare și m-aș înțelege cu el prin frânturi de fraze nemest și rusești. În acest timp nu mi-ar trece prin minte cum că el mă suspectează sau că este înțebărat în mod deosebit, după cum nu mi-aș fichipui nici o clipă că această convorbire ar fi periculoasă...”

Acosta este Moscova. Acesta este Kremlinul. Sint cu totul diferite de concepțiile cu care am venit aici și care mi-au fost formate de toate cărțile și reportajele pe care le-am citit cu atenție în decurs de 3 decenii și jumătate.

„Aici nimeni nu te atenționează, nimeni nu te urmărește. Poți culețera prin prăvălii și magazine și privi la mărfuri. Nu ești urmărit cum îți se spune deseori în țară, și cum te așteptă... Când am sosit la Moscova ne-am înecat cu grijă geaman-tane în hotel și poate că unii dintre noi își examinau camera pentru a găsi

Problemele Asiei cer rezolvare urgentă

Reprezentanții oficiali ai diferitelor țări și presa de toate orientările continuă să comenteze rezultatele Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. În majoritatea acestor comentarii, se subliniază că succesul Conferinței a devenit posibil datorită discuțiilor unor importante probleme internaționale de pe poziții realiste, în spiritul bunei voințe, pornind de la năzuința de a asigura încrederea necesară între state și de a contribui, totodată, la desisterea încordării internaționale.

Comentatorii politici sint de părere că, dacă la Conferința din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe, va continua dezbaterile problemelor internaționale importante pe baza aceleiași atitudini realiste, înțindu-se seama de interesele fiecărei părți, iar nu de pe pozițiile „razboiului rece”, atunci această conferință va putea dezvolta succesul Conferinței de la Geneva.

Este limpede pentru oricine că problemele incluse pe ordinea de zi a viitoare conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri — problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, problema germană, problema dezarmării, problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest — prezintă o uriașă însemnătate internațională și cer rezolvare. Nu trebuie să se uite, totuși, că pentru asigurarea păcii și securității popoarelor, nu e de mai mică importanță rezolvarea imediată a problemelor arzătoare ale Asiei și Extremului Orient.

Faptul că aceste probleme n-au fost rezolvate până acum constituie un izvor serios de încordare internațională. În rezolvarea problemelor Asiei și Extremului Orient, sint profund interesate țările din această regiune a lumii și toate popoarele iubitoare de pace.

Cel mai important factor în dezvoltarea politică a Asiei din ultimii șase ani îl constituie crearea și întărirea Republicii Populare Chineze — marele stat cu un popor de 600 milioane de oameni. Nici o problemă nu poate fi dezbătută fără să se țină seama de interesele Republicii Populare Chineze și fără participarea ei. Acesta este un adevăr elementar.

Toate acestea subliniază încă o dată caracterul anormal al faptului că Republica Populară Chineză nu s-a ocupat până astăzi locul legitim în Organizația Națiunilor Unite. Este limpede că această stare de lucruri nu numai că zdruncină autoritatea O.N.U., dar complică serios situația internațională în general.

Guvernul popular al Chinei, tinzând

Reprezentanții oficiali ai diferitelor țări și presa de toate orientările continuă să comenteze rezultatele Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. În majoritatea acestor comentarii, se subliniază că succesul Conferinței a devenit posibil datorită discuțiilor unor importante probleme internaționale de pe poziții realiste, în spiritul bunei voințe, pornind de la năzuința de a asigura încrederea necesară între state și de a contribui, totodată, la desisterea încordării internaționale.

Comentatorii politici sint de părere că, dacă la Conferința din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe, va continua dezbaterile problemelor internaționale importante pe baza aceleiași atitudini realiste, înțindu-se seama de interesele fiecărei părți, iar nu de pe pozițiile „razboiului rece”, atunci această conferință va putea dezvolta succesul Conferinței de la Geneva.

Este limpede pentru oricine că problemele incluse pe ordinea de zi a viitoare conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri — problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, problema germană, problema dezarmării, problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest — prezintă o uriașă însemnătate internațională și cer rezolvare. Nu trebuie să se uite, totuși, că pentru asigurarea păcii și securității popoarelor, nu e de mai mică importanță rezolvarea imediată a problemelor arzătoare ale Asiei și Extremului Orient.

Faptul că aceste probleme n-au fost rezolvate până acum constituie un izvor serios de încordare internațională. În rezolvarea problemelor Asiei și Extremului Orient, sint profund interesate țările din această regiune a lumii și toate popoarele iubitoare de pace.

Cel mai important factor în dezvoltarea politică a Asiei din ultimii șase ani îl constituie crearea și întărirea Republicii Populare Chineze — marele stat cu un popor de 600 milioane de oameni. Nici o problemă nu poate fi dezbătută fără să se țină seama de interesele Republicii Populare Chineze și fără participarea ei. Acesta este un adevăr elementar.

Toate acestea subliniază încă o dată caracterul anormal al faptului că Republica Populară Chineză nu s-a ocupat până astăzi locul legitim în Organizația Națiunilor Unite. Este limpede că această stare de lucruri nu numai că zdruncină autoritatea O.N.U., dar complică serios situația internațională în general.

Guvernul popular al Chinei, tinzând

Reprezentanții oficiali ai diferitelor țări și presa de toate orientările continuă să comenteze rezultatele Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. În majoritatea acestor comentarii, se subliniază că succesul Conferinței a devenit posibil datorită discuțiilor unor importante probleme internaționale de pe poziții realiste, în spiritul bunei voințe, pornind de la năzuința de a asigura încrederea necesară între state și de a contribui, totodată, la desisterea încordării internaționale.

Comentatorii politici sint de părere că, dacă la Conferința din octombrie a miniștrilor Afacerilor Externe, va continua dezbaterile problemelor internaționale importante pe baza aceleiași atitudini realiste, înțindu-se seama de interesele fiecărei părți, iar nu de pe pozițiile „razboiului rece”, atunci această conferință va putea dezvolta succesul Conferinței de la Geneva.

Este limpede pentru oricine că problemele incluse pe ordinea de zi a viitoare conferințe a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri — problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, problema germană, problema dezarmării, problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest — prezintă o uriașă însemnătate internațională și cer rezolvare. Nu trebuie să se uite, totuși, că pentru asigurarea păcii și securității popoarelor, nu e de mai mică importanță rezolvarea imediată a problemelor arzătoare ale Asiei și Extremului Orient.

Faptul că aceste probleme n-au fost rezolvate până acum constituie un izvor serios de încordare internațională. În rezolvarea problemelor Asiei și Extremului Orient, sint profund interesate țările din această regiune a lumii și toate popoarele iubitoare de pace.

Cel mai important factor în dezvoltarea politică a Asiei din ultimii șase ani îl constituie crearea și întărirea Republicii Populare Chineze — marele stat cu un popor de 600 milioane de oameni. Nici o problemă nu poate fi dezbătută fără să se țină seama de interesele Republicii Populare Chineze și fără participarea ei. Acesta este un adevăr elementar.

Toate acestea subliniază încă o dată caracterul anormal al faptului că Republica Populară Chineză nu s-a ocupat până astăzi locul legitim în Organizația Națiunilor Unite. Este limpede că această stare de lucruri nu numai că zdruncină autoritatea O.N.U., dar complică serios situația internațională în general.

Guvernul popular al Chinei, tinzând

Reprezentanții oficiali ai diferitelor țări și presa de toate orientările continuă să comenteze rezultatele Conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. În majoritatea acestor comentarii, se subliniază că succesul Conferinței a devenit posibil datorită discuțiilor unor importante probleme internaționale de pe poziții realiste, în spiritul bunei voințe, pornind de la năzuința de a asigura încrederea necesară între state și de a contribui, totodată, la desisterea încordării internaționale.

mai hotărât glasuri ale oamenilor de stat și ale militanților pe țărâm social care se pronunță pentru rechemarea relațiilor dintre Statele Unite și China. Nu întimplător, republicanul W. Smith, membru în Camera Reprezentanților din partea statului Kansas, a declarat recent: „În următoarele luni, guvernul nostru va examina serios problema primirii (mai precis ar trebui să se spună: recunoașterii drepturilor legitime — V. M.) Chinei roșii în O.N.U.”.

Trebuie subliniat, totuși, că în S.U.A., paralel cu o anumită înclinare spre o orientare realistă față de problema relațiilor dintre S.U.A. și China, în unele cercuri continuă să existe o atitudine negativă, nerealistă. E suficient să spunem că unele organe de presă americane mai rețetă încă lucruri știute de toți despre „razboiul rece”, subliniind că S.U.A. chinurile, ar trebui să ducă tratative cu China „de pe poziții de forță”. Acționând în acest fel, aceste organe de presă și cercurile care le inspiră fac un prost serviciu diplomației americane, orientând-o spre acțiuni condamnate de la început la eșec.

Comentatorii politici ai multor țări, atât din Asia, cât și din Europa, arată cu deplin teame că tratativele chino-americane pot fi încununate de succes și pot contribui la reglementarea problemelor importante ale Asiei și Extremului Orient numai în cazul când ambele părți vor manifesta bună voință și vor arăta că sint gata să țină seama de interesele tuturor părților interesate.

Interesele păcii și securității în Asia și în întreaga lume cer reglementarea grabnică a problemelor internaționale rezolvate, totuși nici îndeplinirea acordurilor cu privire la problemele Asiei și Extremului Orient care au fost realizate până acum nu prezintă mai puțină importanță. Avem în vedere acordurile încheiate la Geneva în 1954 cu privire la problema restabilirii păcii în Indochina.

În conformitate cu aceste acorduri, în iunie 1956 trebuie să se țină în Vietnam alegeri libere sub controlul unei comisii internaționale în scopul unificării Vietnamului. Anul acesta, în luna iulie, Republica Democrată Vietnam și Vietnamul de sud trebuie să înceapă consultări în problema precăzităi alegerilor. În timp ce Republica Democrată Vietnam a luat toate măsurile pentru îndeplinirea acestor hotărâri, autoritățile din Vietnamul de sud au refuzat să se consulte în vederea precăzităi alegerilor și au recurs la violență împotriva personalului comisiei internaționale. Este limpede tendința autorităților din Vietnamul de sud de a zădărnici lucrările comisiei internaționale, de a zădărnici desfășurarea de alegeri generale și de a permanentiza sciziunea Vietnamului.

Trebuie amintit că acordul de ajutor militar, încheiat între guvernul regal din Cambodgia și Statele Unite este incompatibil cu neutralitatea Cambodgiei, așa cum este prevăzută ea în acordurile de la Geneva.

Interesele păcii în Extremul Orient cer asigurarea unui armistițiu tracic în Coreea și unificarea în viitor pe cale pasnică a Coreei. Totuși, acțiunile întreprinse în această direcție de Republica Populară Democrată Coreeană nu se bucură de sprijinul Coreei de sud. Nu se poate să nu trezească neliniște noile vesti că forțele reacționare din Coreea de sud încearcă să submineze activitatea comisiei neutre pentru supravegherea armistițiului.

Trebuie amintit, în sfârșit, și faptul că până acum n-au fost normalizate relațiile dintre Japonia și vecinii ei apropiați de pe continent.

Astfel, situația creată într-o serie de regiuni din Asia arată în mod convingător necesitatea imediată a examinării atente și a rezolvării problemelor arzătoare din această parte a globului. Cu atât mai mult cu cât, în prezent, există posibilități reale de rezolvare a acestor probleme prin stabilirea unor relații internaționale pe baza respectării reciproce a integrității teritoriale și a suveranității, a neagresiunii și a neamestecului în treburile interne ale altor state, a egalității și avantajului reciproc, a coexistenței pasnice.

Aceste principii au și fost nuse la baza relațiilor dintre China, India, Birmania și alte state. Ele constituie baza relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și India. Toate acestea confirmă încă o dată posibilitatea coexistenței pasnice și rodnice dintre țări cu sisteme social-economice diferite.

O deosebită însemnătate are propunerea făcută de premierul Ciu En-lai ca țările din Asia și zona Oceanului Pacific, inclusiv Statele Unite, să semneze un pact colectiv de pace, care să înlocuiască blocurile militare, antagoneiste.

Propunerea lui Ciu En-lai a fost aprobată cu căldură de toate popoarele iubitoare de pace din Asia, și nu numai din Asia. Opinia publică sovietică se pronunță pentru traducerea în viață a ideii încheierii unui pact colectiv de pace între țările din Asia și zona Oceanului Pacific.

Cu cât vor fi rezolvate mai repede problemele arzătoare ale Asiei și Extremului Orient, cu atât mai bine va fi pentru cauza slăbirii încordării internaționale, pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.

(Extrase din articolul apărut în ziarul „Pravda”).